

OUR FAITH

*By
Vahan Derian*

Do not confuse us with your savagery and boorishness,-
Our ruined land is forever sacred and ageless.

Just as our bright mountain has weathered a thousand snowstorms
So have we known treachery and bitterness.

Look at Babylon, our erstwhile adversary,-
Like an evil fog, it has vanished into history's thin air.

Assyria was our enemy, but behold
It is a barren field, its past glory gone.

Our soul is invincible and our hearts
Born of centuries, have witnessed endless misfortune.

Many disasters and much pain have seared my homeland,
Where every song is a cry and every book a lament.

We have been vanquished not enslaved, a shackled eagle,
Magnanimous towards evil, kind towards the duplicitous.

Barbarians will come and disappear without a trace,
Our regal word shall survive forever.

Your soul, alien and languid, shall never comprehend
My land, a cathedral, its every stone sacred.

Egyptian pyramids shall turn into dust
Oh my eternal homeland, you shall radiate like the sun.

A phoenix, you shall rise from fire
With new splendor and an iridescent, luminous glory.

Be strong, my heart, rise up with unswerving confidence, and
Stand tall like our incandescent mountain soaring into the sky.

*Translated from the Armenian by
Marzbed Margossian*

ՄԵՐ ՀԱԻԱՏԸ

Մի՛ իսառնեք մեզ ձեր վայրի, արժի ցեղերին,-
Մեր երկիրը ավերված, բայց սուրբ է և հին:

Որպես լեռն է մեր պայծառ տեսել հազար ձյուն,
Այնպես նոր չեն մեզ համար դավ ու դառնություն:

Բարեկունն է եղել մեր ախոյանը՝ տե՛ս -
Անհետ կորել, անցել է - չար մշուշի պես:

Ասորիքն է եղել մեր թշնամին - ահա՛
Դաշտ է տեղը և չլեկա քար քարի վրա:

Ամրակուռ է մեր հոգին - դարերի զավակ՝
Շատ է տեսել մեր սիրտը ավեր ու կրակ:

Շատ է տեսել երկիրն իմ ցավ ու արհավիրք,
Լսոց է այնտեղ ամեն երգ և ողբ ամեն գիրք:

Գերված ենք մենք, ո՛չ ստրակ - գերված մի արծիվ
Զարթթյան դեմ վահսիրտ միշտ, վատի դեմ ապնիվ:

Բարբարոսներ շատ կըզան ու կանցնեն անհետ,
Սրքայական խոսքը մեր կըմնա հավետ:

Ձի հասկանա ձեր հոգին և ծուլ, և օտար,
Տաճար է մեր երկիրը՝ սուրբ է ամեն քար:

Նգիսպսական բորգերը փոշի կդառնան,
Արևի պես, երկի՛ր իմ, կըվառվես վառման:

Որպես Փյունիք կրակից կելնես, կելնես նոր
Գեղեցկությամբ ու փառքով վառ ու լուսավոր:

Արիացի՛ր, սի՛րտ իմ, ե՛լ հավատով տոկուն,
Կանգնիր հպարտ որպես լույս լեռն է մեր կանգուն:

ՎԱՀԱՆ ՏԵՐԵԱՆ